

13
111

Athtägh

Äf en under dhe Sachfiske Troupper
warande säker Lieutnants Bref skrifvit i
Grünenberg den 3. 13. Febr. 1706.

Handlande om dhen fcarpa och blodige
Striden som förelupen emellan dhe Swänfke /
Sachfer och Mustkoviter i Storpohlen en långt
ifrån Fraustat.

Det Posten här ifrån afgå
skal/ kommer jag hijt til denne
Orthen/ och kan så icke förbij
gå min Herr Broder at för=
ståndiga/ huru wi i Går för
Middagen ungefehr fl. 10. råfode i stridh med
de Swånke/ hwilken så blodig och för de wå=
re så olycklig/ som man des make ännu i hela
detta Kriget en hast/ hela vårt Infanterie
och Footfoldt är förlorat/ och är förlusten så
stoor/at jag/ efter mitt ringa omdöme/ nåpli=
gen troor/ det den på 20 åhr lærer kunna ersatt
och öfwerwunnen blifwa. Vårt Generalitet
förmodade Fienden en wara starkare än un=
gefehr 8 a 10000 Man/ men det haar sig se=
derinehra wiist/ at han war något drygare;
hwaremot vårt af en stark March och Köld
utmattade Manskap föga mehr war än 16000
Doch Ryssarne förutan. Efter min gissning
äre fuller tjetusende Man på Wahlplaken
fallne. Fram för alt beklagar jag min Gene=
ral,

ral, hwilken brede wid mig stupade af hâsten.
 Men som så wâl de wære som Muscoviterne
 af det Swânske Cavalleriet wore brachte i
 oordning och tillika på flychten / så war det
 mig omöjeligit / at widare gifwa acht på ho-
 nom. Jag haar i detta år wid denne Armeen
 mått tåmmeligen wâl / men nu är alt på en
 gång sin kops. Alle wære bâte Officerare, så
 Öfwerstar som Generaler äre förlorade / i-
 bland hwilka sårdeles Christrowsky, Mo-
 scowsky, Frohe, Sack, Bose och flere andre
 braswe Stabs-Officerare til räkande /
 hwilka för sine förre meriter och goda för-
 hållande wâl måge beklagas. Det weet Gud
 at förlusten af mine redlige Sammerater går
 mig storligen til hierta / och hade wâl önskat /
 det jag tillika med dem måtte fått gå til roo och
 hwila / hwilket doch Gud denne gången intet
 behagat. Så länge jag Soldate ämbetet för-
 trätt / haar jag i maken eld intet warit. Det
 hade Striden söga påstått en Lima / som icke
 allerede Segren och Victorien war i Fiendens
 hân-

händer/doch haär fächtandet medh Footfolcket
ännu länge waarat/ty desse satte sig en Quarre,
eller Rygg emot Rygg/och förswarade sig som
tappert Sold. Denne olyckan kan fuller ingen
tillskrifwas/doch är wår säkerhet/ och at wi
Sienden ringa skattat och en æstimerat, en
stoor orsak der til/ som och wid Stridens för-
ste begynnelse befalt blef/ at alt hantera kalt-
sinnigt/ fördensfull och Sienden/ hwilken wå-
dret/ högden/ och baak om sig en stoor Skogh
til fördehl hade/ men deremot wår Plak myc-
ket träng war/ Avantagen och fördehlen så
myckit lättare erhållit.

Berlin/ den 7. 17. Febr.

At Sachserne och Muskowiterne / af de
Swånste en långt ifrån Graustadt märckligen
slagne/ och de förste 30 sine sköne Metal Styr-
ken och Bagagie förlorat / det är heelt wist/
som och af Footfolcket ganska fåå skola wara
undkomne. Desse Siender haär en wår Ro-
mungs Hossjunder / hwilken samma Stridh
bjuwistat/ och i Morgos bittida til Poldam
kommen / hjitbracht.